

SWS Nieuwsbrief Voorjaar 2024

Voorwoord

Geachte en gewaardeerde donateurs,

Dankzij uw steun is er in de afgelopen vijftientig jaar onderwijs en gezondheidszorg georganiseerd voor kinderen in het ver afgelegen gebied van de Samburu in Kenia.

De contacten met de ouders, de kinderen en de lokale overheid zijn over het algemeen goed. Structureel zijn er gespreksgroepen georganiseerd, zoals de medezeggenschapsraad (de Board of Management, de BOM). Op deze manier komen op formele wijze de wensen, adviezen, kritiek van gebruikers, bij het SWS-bestuur en de overheid in Isiolo.

Daarnaast zijn er informele contacten; we staan immers met onze voeten 'in de klei', klei in spreekwoordelijke zin, want er is op de school compound niets anders dan rots met een dun laagje zand. Recent hebben we contact gelegd met The Thorn Tree Project die net als wij educatie faciliteert in de Samburu en met het Samburu Water Project. Verderop meer hierover.

Het bestuur werkt aan een planning voor komende 5 jaar. In een volgende nieuwsbrief zullen we u daar nader over informeren. In deze nieuwsbrief berichten wij u over de laatste stand van zaken, lopende projecten en toekomstplannen en een bestuurlijke verandering.

Het bestuur van Stichting Watoto Samburu

The Thorn Tree Project – Watoto Samburu Foundation



Het leven en de wereld zijn vol verrassingen en in Afrika geldt dat in het bijzonder. Recent kwamen wij in contact met het Thorn Tree Project. Een van origine Amerikaanse organisatie die al ruim 20 jaar in het gebied van de Samburu vooral scholing brengt. Waar hebben we dat meer gehoord: Stichting Watoto Samburu doet dit al bijna 25 jaar in een ietsje zuidelijker gebied.

We weten natuurlijk dat er in Kenia en in heel Afrika heel veel goede en vergelijkbare projecten lopen. Maar dat we zo dichtbij elkaar, al zo lang en zo vergelijkbaar bezig waren en zijn, was toch wel -wederzijds- een verrassing. Ook juist dat we nog nooit van elkaar gehoord hadden.

Door een toevallig contact tussen een Amerikaanse vrouw Jane en een Samburu chieft George is het Thorn Tree project ontstaan, vanuit de vraag: wat kunnen we voor jullie doen? Watoto Samburu ontstond door het contact met een Amerikaanse vrouw Janet en een leraar George, die een paar lagere school klassen waren begonnen, waarna wij met de kunstenaars Marianne en Hans aan de lokale Samburu ook de vraag stelden: wat kunnen we voor jullie doen? Al gauw was het in beide gevallen: educatie is de weg naar verandering en verbetering van situaties en omstandigheden.

Begonnen met één lagere school, hebben heeft Thorn Tree nu 10 lagere scholen met slaapzalen en 11 kleuterscholen, jaarlijks zo'n 10-15 gesponsorde leerlingen die voor de middelbare school slagen en 10-12 gesponsorde leerlingen per jaar die slagen voor hoger onderwijs. Kortom, de focus is geheel op onderwijs. Door goede US sponsors hebben zij deze enorme groei en ontwikkeling kunnen bereiken, ook middels goede lokale overheidscontacten en via Chief George goede inzet van de ouders en lokale bevolking.

Begonnen met een paar lagere schoolklassen, heeft Watoto Samburu nu een beschermde compound met acht lagere schoolklassen, twee kleuterklassen en een medische kliniek en er is goede water voorziening en voedsel en zijn er toiletten, douches, speeltoestellen, keukens en lunch/vergaderzaal. Voor de leraren en nurse zijn er huisjes en slaapzalen voor leerlingen zijn in voorbereiding. Sponsoring van goede leerlingen hebben wij na enige tijd gestaakt. Wij hebben de focus altijd op dit ene project gehouden en dit geleidelijk met beperkte maar trouwe sponsoring kunnen opbouwen. De samenwerking met de lokale overheid verloopt inmiddels ook prima, maar moest opgebouwd worden en de inzet van de lokale community is bij ons vooralsnog beperkt.

De lokale aanwezigheid van ons bestuurslid Hans van Toor heeft gezorgd voor de kennismaking met Thorn Tree. . Eén van de drijvende krachten achter dit project is Gerard Govaert, een in Leuven (België) woonachtige man die ongeveer de helft van het jaar in Kenia verblijft, om het

project te promoten en operationeel vooruit te brengen. Eerst via een online meeting en later in een meeting in Eindhoven hebben wij met Gerard gesproken en zijn grote motivatie gevoeld. Wederzijds ervaren wij een heel prettig en nuttig contact en in komende periode zullen we dit zeker gaan uitbouwen.

Bij ons volgende bezoek aan de compound willen wij Chief George bezoeken en één of enkele van hun scholen. Hun hoofdvestiging ligt zo'n 85 km of ca 1,5 uur rijden naar het noorden vanuit onze compound. De dichtstbijzijnde school op minder dan 50 km afstand.

Reeds nu zien wij diverse punten waar wij elkaar kunnen helpen of van elkaar kunnen leren. Voor ons bijv. water oplossingen, runnen van slaapzalen, selecteren en ondersteunen vervolgopleiding goede studenten (Thorn Tree heeft hiervoor al een organisatie opgebouwd, die mogelijk ook onze studenten kan selecteren en begeleiden). Voor hen bijv. nut, opbouw en runnen medische voorzieningen bij scholen (wij hebben hen al in contact gebracht met het tandartsenproject African Dental Aid die jaarlijks in onze Simba Clinic tandzorg verlenen).

Het blijkt dat het tempo van de ontwikkeling, uitbouw en groei van het project vooral ook is gestimuleerd door de substantiële sponsor bijdragen die Thorn Tree ontvangt. Zij gebruiken een aantal slimme ideeën om extra bijdragen te genereren. Daar kunnen wij op termijn ook naar kijken. Watoto Samburu heeft met veel kleinere budgetten ook veel, maar langzamer, bereikt, staat er goed voor, maar is voor de verdere continuïteit van de projecten op de compound afhankelijk van de trouwe bijdragen van donateurs en sponsors.

Al met al, een interessante ontwikkeling. We houden u op de hoogte. En intussen: geef gul!
Hartelijk dank.

Hans Bosman

Nico: bedankt!

Nico Lunenburg is vrijwel vanaf de start betrokken bij de Stichting Watoto Samburu: als technisch adviseur van het bestuur, als loyale sponsor, als aanjager van projecten en als fondsenwerver. Alles wat op zijn pad kwam en waar hij actief z'n schouders onder kon zetten pakte hij op. Recent heeft Nico aangegeven het rustiger aan te gaan doen, de jaren tellen en meer tijd voor familie is nu aan de orde. Derhalve is hij teruggetreden als technisch adviseur. We zijn Nico veel dank verschuldigd en zullen hem missen. Hij blijft gelukkig beschikbaar voor ad hoc vragen en ook de familie blijft betrokken.

De cirkel is rond

De grote droogte in 2006, dwong ons om een waterproject



op te zetten. Dat was een kolfje naar zijn hand voor Nico: een technische uitdaging, er was haast geboden en extra fondsen nodig om het te kunnen realiseren. Dit werd het 1e grote





Nico in actie: aan de rivier met de voeten in de modder en nog even soepel boven op een watertank klimmen

project dat Nico realiseerde. Een sponsor evenement werd georganiseerd, de aanwezige ondernemers uit Nico's netwerk werd vriendelijk doch dringend verzocht mee te sponsoren. Eind van de dag was het benodigde bedrag bij elkaar. En kon de reeds voorbereide aanleg van een bron met pomp van start gaan. Hierdoor is er tot kort geleden permanent water op de compound beschikbaar geweest. Inmiddels is het bronwater helaas te zout geworden voor consumptie en moet er een nieuwe bron aangeboord worden. De cirkel is dus rond: Nico sluit af met een nieuw waterproject, dat momenteel in voorbereiding is.

Over de afgelopen 20 jaar zijn er onder leiding van Nico tientallen grotere en kleine projecten gerealiseerd op de compound. Een kleine niet uitputtende opsomming: nieuwbouw Simba Clinic en keuken, renovatie kleuterklassen, nieuwbouw voedselopslag, lerarenhuisjes, installatie zonnepanelen voor bronpomp en later op de school, nieuwbouw Nico's Subeleni ('lunchroom'), elektrische omheining compound. Stuk voor stuk top prestaties.

Persoonlijke noot

Samen hebben Nico en ik heel veel reizen naar Kenia

gemaakt om de projecten te bespreken of te controleren. Het was ook altijd heel erg prettig om samen te reizen, geen gezeur, alles strak en eenvoudig geregeld. En de dag eindigend met een lekker glas wijn. We hebben ook veel gelachen.

Stichting Watoto Samburu en de kinderen in Samburu zijn Nico zeer veel dank verschuldigd. Door zijn inspanningen zijn er een prachtige duurzaam gebouwde schoolcompound en kliniek neergezet, veilig boven op een berg. Onzelfzuchtig sponsorde hij ook voortdurend mee aan de grote projecten, of gaf leerlingen met talent de kans om verder te studeren. Hij is een voorbeeld voor ons allen!

Dus ook hier geldt de voor de continuïteit van wat nu is opgebouwd benodigde oproep: geef gul!

Wij zijn trots op wat is bereikt en Nico mag trots zijn op zijn grote bijdrage daaraan.

Nico: BEDANKT!

Hans Bosman

The Samburu Water Project

Tijdens ons verblijf in Kenia afgelopen maart, spraken we met Harold en Tamara Zagunis van het Samburu Water Project (SWP). Onze zoon Hans, die in Kenia woont en werkt, had hen al eerder ontmoet en deze afspraak geregeld. Harold en Tamara zijn zeer gedreven mensen met als missie: het verbeteren van de leefomstandigheden van de vrouwen en meisjes in Samburu.

Net als The Thorn Tree Project en onze eigen Stichting Watoto Samburu is SWP vanaf begin deze eeuw actief in de Samburu. Niet eerder kruisten onze paden, terwijl er toch veel raakvlakken zijn. Zoals het faciliteren van water, educatie, gezondheidszorg. Belangrijk verschil is dat zij zelfstandig geen initiatieven nemen. Ze nodigen de bevolking in de Samburu uit om met een plan te komen en helpen dan met de uitvoering.

Startpunt voor hen is altijd om de gemeenschap te voorzien van schoon water. Het niet meer dagelijks vele uren bezig te moeten zijn met het halen van water werkt als een katalysator, om met name vrouwen en meisjes uit de armoede te halen. De verbeterde en gezondere leefomstandigheden en de uren die per dag vrijkomen worden ingevuld met economische activiteiten en bijvoorbeeld onderwijs. Voor SWP begint het altijd met water.

In de afgelopen 20 jaar hebben ze ruim 150 manyatta's voorzien van een bron en support geleverd bij het starten van micro bedrijfjes en schooltjes. Hun organisatie bestaat uit 2 met elkaar verbonden entiteiten. De Foundation in de USA die via fundraising zorgt voor de financiële middelen en een bedrijf in de Samburu dat zorgt voor het slaan van de bronnen en het onderhoud ervan. Hun ervaring met de ➤



enthousiasmeren van de lokale bevolking, het stimuleren van projecten en het geven van geld aan lokale teams is positief.

Een constante toevoer van water is voor onze compound en de omliggende manyatta's nog altijd een punt van aandacht

waar we al veel tijd en geld in hebben gestopt. Het contact met SWP zal verder worden verstevigd en binnenkort spreken wij met hun waterspecialisten. Wordt vervolgd.

Erik van Toor

De rijdende rechter naar de Watoto Samburu compound?

Tijdens ons laatste bezoek sprak een Samburu bewoner ons aan met de kritiek dat bij het inrichten van de compound er geen rekening is gehouden met het oorspronkelijke gebruik van dit stuk grond. "Mijn grootvader is hier begraven", "wij kunnen hem niet bezoeken, er staat nu geen monument meer op deze plaats".

Het gesprek verliep aanvankelijk vriendelijk, werd uiteindelijk toch wat emotioneel.

Verbazingwekkend was dat met name het voorstel om "een en ander" uit te gaan zoeken de emoties deed oplopen: vrij vertaald: "geloven jullie mij niet, wat ik vertel is de waarheid, er wordt ons leed aangedaan", is het standpunt van deze bewoner in deze situatie.

Een herinneringsplek is voor vele nabestaanden, waar ook ter wereld, in welke cultuur dan ook, erg belangrijk. We nemen de klacht van deze bewoner dan ook serieus. Er bestaan grote verschillen in de gewoonten en tradities tussen bevolkingsgroepen. Dikwijls gebaseerd op

levensbeschouwing en religie. Wellicht zijn u tijdens vakanties in bijvoorbeeld Frankrijk de verschillen tussen de cimetières daar en de kerkhoven hier, in Nederland opgevallen. Zo ook de gebruiken kunnen verschillen. In het zuiden van ons land wordt twee november veelvuldig gebruikt voor de viering van Allerzielen, in het westen daarentegen, veel minder.



In een van mijn andere functies was een onderzoek nodig naar kerkhoven en grafmonumenten; om te achterhalen wie er begraven lag. Ook daar was geen geschreven notitie beschikbaar. In gesprek met bewoners van dat gebied kwamen de toegepaste gebruiken naar voren: ik noem er slechts enkele. Twee platte stenen aan hoofd- en voeteneind wat de gender aangeeft, de lengte van het graf als aanduiding voor de leeftijd, wel of geen vlaggen, juist geen platte stenen, als aanduiding voor de oorzaak van overlijden.

Wat zijn de feitelijke gegevens in deze situatie. Er ligt een klacht, precair, emotioneel en omgeving rechterlijk. Licht er een of meer van de voorouders, is er een spoor te vinden wat dit bestaan van een graf aantoont, op welke wijze werd de grond van de compound in gebruik gegeven door de overheid, wat is terug te vinden in de documenten, zijn er (nog) getuigen/informanten.

Op de locatie die deze Samburu aangeeft stond 25 jaar geleden een van de eerste klaslokalen van de school. Na de nieuwbouw werd deze gesloopt en werd er een speelplaats

gemaakt met klimrekken, veelvuldig in gebruik door de kinderen. Het is ook een plaats met bomen, waardoor schaduw.

De autoriteit, de chieft van het gebied kan geen opheldering geven, hij is "immers nog jong en niet erg lang de chieft".

Het volgende bezoek van het bestuur staat gepland voor aanstaande oktober. Het is mogelijk dat de klager zich weer zal melden. Het voorstel is om met hem te bespreken nader aan te geven wat de locatie geweest zou kunnen zijn van een laatste rustplaats. Mogelijk naast het hek, dus aan de andere kant van het hek naast de huidige speelplaats, niet ondenkbaar want daar liggen vele stenen en keien. Zal er een uitspraak van de Keniaanse versie van de Nederlandse rijdende rechter noodzakelijk worden? We verwachten dat het probleem onderling wordt opgelost.

We houden u op de hoogte.

Simon Bloemendaal

